

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sollicitudo animi tantò minus probanda est, quantò magis probat Christus,
seu quantis demonstrat rationibus, ne simus solliciti. Octo afferuntur in
testu Evangelii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Hæc sponsæ fides est, ut sicut neminem præter sponsum velit diligere, ita velit à nullo diligi.

In 1. parte, Sabbato Hebdom. 6. post Epiph.

Sicut martyrio vita naturalis, sic mortificatione vita sensualis,

In 1. parte, de sanctis Martyribus.

Quid nequius quàm quod excogitavit caro & sanguis?

In 2. parte, Feria 2. Septuagesima.

Qua latè patet mundus, &c. De concupiscentia quæ facit mundum oppositum Christo.

In 2. parte, Feria 5. post cineres.

Quod difficillimè crederes, te contra Christum esse, hoc est facillimum creditu si Christo credis.

In 2. parte, Dom. 3. in Quadragesima.

Quod novo negatur homini contra veterem, hoc indulgetur veteri contra novum.

In 2. parte, Sabbato Hebdomada Passionis.

In die vero Parasceves, multa, ubi de peccato gravius affligente Christum, quàm ipsa Cruce crucietur.

Vel nulla Christi recoletur memoria, vel nulla exit in ejus cultu querimonia.

In 2. parte, Dom. infra Octavam Ascensionis.

Perversa quædam est in mundo Trinitas quæ nisi caveatur, divinam in nobis pervertit Trinitatem.

In 3. parte, Dominica prima.

Satius esset nullo die velle vivere, quàm non omni die velle cum Christo mori.

In 3. parte, Fer. 5. Hebdom. 2.

Quò minùs concupiscentiam mortificabis, eò magis à concupiscentia mortificaberis.

In 3. parte, Fer. 4. Hebdom. 5.

Non tam spectatur quid dones in divinis, quàm quid non dones.

In 3. parte, Fer. 6. Hebdom. 8.

Quæ magis oculata est concupiscentia, magis est cæca.

In 3. parte, Sabbato Hebdom. 9.

Nisi se quisquis Christo conformet, sibi Christum conformabit.

In 4. parte, Fer. 2. Hebdom. 15. post Pent.

Videnda porò in eadem 4. parte, Dominica 17. Et tota inde sequens Hebdomada ubi de concupiscentia & de virtutibus varia.

Quod servitutum peccati facit magis tolerabilem, hoc eam reddit minùs tolerandam.

In 4. parte, Fer. 6. Hebdom. 19.

Nunquàm magis eris tuus, quàm cum de tuo minus habebis, ut totus Christifis.

In 4. parte, Fer. 4. Hebdom. 24. qua panè tota hæc referri potest.

Quis ut Deus?

In 4. parte, in Festo S. Michaelis Archangeli.

AD ALIAS EVANGELII PARTES.

Ideo dico vobis ne solliciti sitis anima vestra quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini.

VERITAS PRACTICA.

Sollicitudo animi tantò minus probanda est, quantò magis probat Christus, seu quantis demonstrat rationibus, ne sitis solliciti.

RATIO EST MANIFESTA, Quia tantò minus aliquid est probandum, quantò magis Christo & rationi opponitur. Quid clarius?

Sed sollicitudo animi tantò magis Christo & rationi opponitur, quantò magis Christus probat, seu quantis demonstrat rationibus ne sitis solliciti. Nonne hoc etiam evidens?

Nam dum plura Christus affert quibus doctrinam suam probat, profectò & se id sentire manifestius indicat, & verum esse quod sentit, manifestat apertius; unde & quod illi doctrinæ opponimus, tum magis Christo & rationi opponitur.

Ergo

Ergo & hinc manifestè patet quod sollicitudo animi tantò minus procanda est & habenda, quanto magis probat Christus ne simus inordinate solliciti.

Quamobrem hoc unum superest, ut quantum id Christus rationibus probet, demonstretur. Sunt autem octo efficaces & validæ in Evangelij textu.

Prima est, quia sollicitum esse, idem est ac servire mammonæ seu cupiditati: hanc enim solitudinem inordinatæ cupiditas imperat, cui si servis Deo non servis; nam nemo potest duobus Dominis servire, unde & primum est quod inde Dominus infert: *Ideo dico vobis ne solliciti sitis*; Quasi diceret; sicut ostendo non esse serviendum cupiditati, ne Domino Deo non servias, sic si multo dico non oportere esse sollicitos, quia sic cupiditati serviretur, non Deo. Spinæ sunt suffocantes verbum Dei, & ipsæ inordinatæ solitudines ita nocivæ sunt ut illud Christi verbū quod dicuntur alia Dei verba suffocare, suffocent. Vide hanc veritatem expositam, in 2. parte Dominica 14.agesimæ.

Secunda ratio quam Christus affert, *Nonne anima plus est quam esca. & corpus plusquam vestimentum?* Id est, cum sine dubio salus æterna tum animæ tum corporis præstet terrenis aliis bonis, nonne satius est vacare illi negotio, & impedimenta quæ vis rejicere qualia sunt illæ mundi hujus sollicitudines? Vel sic intelligi potest Christi dictum: si Deus vobis non sollicitis animam & corpus dedit, quæ profectò præstantiora sunt quam esca vel vestimentum; nonne & dabit alia quæ his sustentandis sunt necessaria, & quæ multò minoria sunt? Nam qui dat esse dat consequentia. Si pro illo quod principale vocant, nulla fuit adhibenda sollicitudo vestra, nec pro illo quod accessorium dicunt, inferri debet, inordinatè videlicet; ut diximus, non ibi figentes acrius animi, aut finem reponentes, aut de nostra præsumentes industria, ut est apud S. Thomam.

1. 2. q. 19.
a. 3.
Luc. 12.

Tertia ratio, *Respicite volatilia cæli, considerate corvos, ut est apud sanctū Lucam* Id est viles illas ac desides bestias quas tamen Deus pascit, *Quanto magis vos, qui pluviam estis apud illum?*

Quarta, *Quia vestrum cogitant potest adjicere ad staturam suam cubitum unum?* Addit sanctus Lucas, *Si ergo neque quod minimum est potestis, quid de cæteris solliciti estis?* Unde duplex eruitur sensus, primò quasi diceret Dominus, si quod est minus non potestis, neque quod est majus ten-

tare fas est, vestris sollicitudinibus: adjicere autè ad staturam suam cubitum unum, quod non potestis, minus est quam vitam suam in multos prorogare annos, quod unum tamen tentatis efficere dum de vita vestra nimis estis solliciti. Deinde verò sicut vanum & inutile prorsus esset, multum angere & sollicitum esse de adjiciendo ad staturam suam vel uno cubito, quia non potestis sic planè cassæ & vacua censi debet illa sollicitudo quæ de vita longiori laborat, hoc enim non magis est in vestra potestate quam aliud.

Quinta ratio, *Considerate lilia agri.* Diversa est hæc ratio à tertia quæ proponebat volucres quibus pascendis intendit Deus. Nam diceret homo sollicitus, sibi non tantum vitæ necessaria comparanda esse: sed quæ insuper decent statum suum, Respondet itaque Dominus neque in his etiam Deum defuturum, quod declarat exemplo liliorum quæ non sunt ad necessitatem agri vel hominum, sed ad decorem, ut venustatem, & honestam voluptatem: quæ quidem lilia, similesque alij flores tanta varietate & concinnitate sunt condita, ut nec Salomon sua potentia vel sapientia potuerit esse gravior & gloriosior: unde inferri omnino necesse est, quod ad status sui decentiam desiderare quis possit, tam providè dispensaturum Deum, quam ista minutiora nobis non sollicitis & cogitantibus abunde providet & subministrat.

Sextò, *modice fidei. Quanto magis vos pusilla fidei?* Amica quædam est objurgatio diffidentiam arguentis quæ omnium solitudinum causa est & causa tam dedecorosa fidelibus qui divinam agnoscunt providentiam, quam odiosa Deo qui se benignum Patrem æquè ac potentem Dominum vellet agnosci; *Propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidentiam.*

Septimò, sic pergit objurgare diffidentes & plus æquò sollicitos. *Hæc enim omnia Genes inquirunt* Id est, Infideles quos Ethnicos & Paganos dicimus qui vel ignorant Deum vel ejus negant providentiam, non sunt de rebus suis magis solliciti quàm qui se fideles profitentur, quod certè indicat vel illos parum esse fideles Deo, vel parum sibi fidelem Deum credere. Quod utrumque quàm sit damnosum quis non videt?

Octavò denique sic concludit, *Scit enim pater vester quia hiis omnibus indigetis.* Quasi diceret, quid non ille faciat qui suos amat tanquam pater filios, qui potest his quos amat benefacere, & qui probè scit quibus indigeant, ut benè faciat? De bonitate patris & potentia non dubitatis

bitatis, nam in universo patet mundo; neque minus certi sitis de certa ejus scientia circa unumquemque particularim cuitatum advigilat quantum toti universo. Nonne hinc apte S. Petrus: *Omnem sollicitudinem vestram projicientes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis.* Et nonne his ter rationibus in id adduci soles?

1 Petr. 5.

Mirum certe quod Christus suorum velit redere rationem d. & eorum: sed quanto magis mirum, quod neque Christo nec ejus rationi creditur? Si quæ ratio videretur infirma, en Christus qui sua illam auhoritate roborat, Si Christus in loquendo esset excelsior: en ratio quæ loquentem interpretetur, & nobis illum accomodet, Quid est quod ultra debuit facere vineæ suæ, & non fecit ei? *An quod expectavit ut faceret uvæ, & fecit labruscæ?* In duobus differunt uva & labrusca, primum quod uva sit luavis, labrusca vero apera Deinde quod uva sit utilis labrusca in frugifera, Sic plane de anima curis vacua vel so-

1/3.

licita; sicut illa tota quieta est, tota suavis & frugifera; sic ista inquieta peracerba, nulli utilis, & sibi noxia. *Comedent fructus via sua OBSTIPESCENTEORUM dentes.* Et patebit ipsis sensibus, quis è duobus æquior Dominus: an mundus qui non nisi curas & sollicitudines in suos inicit: an Christus qui curam omnem in se projectam recipit.

Prov. 1.

Ex 18.

Vide in 1 parte, die 6. Decembris.

In 2. Fer. 2. Hebdom. 3. post Pascha. Feria 3. Hebdom. 4. Feria 3. Hebdom. infra obavam Ascensionis.

In hac 3. parte, Dominica 6. & Fer. 3. sequenti, Feria 3. Hebdom. 7. Feria 4. Hebdom. 8. Feria 5. Hebdom. 9. Sabbato Hebdom. hujus 14. In fine de voto pauper-tatis. Quo quis pauperior, eò ditior.

In 4. Feria 4. 6. & Sabbato Hebdom. 17. Sabbato Hebdom. 18. Feria 2. Hebdom. 21. & pleraque sequentes ibi Feriæ. Feria 4. Hebdom. 4. Feria 2. Hebdom. 28.

Quærite ergo primum regnum Dei, & justitiam ejus: & hæc omnia adjicientur vobis.

VERITAS PRACTICA.

Nisi primum quæras regnum Dei, quantumvis aliter illud quæras, non acquires.

RATIO EST. Quia nisi primum quæras regnum Dei, curam ejus quærendi postponis alteri curæ, seu si curam quærendi regni Dei postponis alteri curæ, non acquires regnum, quantumvis aliter illud quæras.

Ergo nisi primum quæras regnum Dei, quantumvis aliter illud quæras non acquires. Quod quam sit periculosum quis jam non videt, si ve multitudinem eorum qui non ita regnum illud quærent, inspicias: si ve damnum quod inde sequitur, spectes.

L. P U N C T U M.

HÆC est maximè practica veritas & universalis Conclusio quam Christus Dominus ex prædictis deduxit omnibus: *Quærite ergo primum regnum dei, & justitiam ejus.* Quasi diceret, hoc primum debetis quætere, quod primum est dignitate & merito Sed regnum Dei primum est dignitate & merito supra cætera omnia, sicut ostendi vobis. Ergo *Haynesius Pars tertia.*

hoc debetis primum quætere, Ergo hoc primum quærite. Sicut autem per regnum Dei comprehendit illud quod est finis noster, ut Dei Gloria, salus ac beatitudo nostra: sic per justitiam ejus intelligit quæcunque sunt ex nostra parte facienda ut regnum illud comparetur, quæ usitatio-ni nomine dicuntur media quorum alia sunt communia omnibus, alia particularia pro vario cujusque statu, *Sicut dixit Dominus.*

1. Cor. 7.

Ne verò tantum existimetur hoc esse consilium & non præceptum omnino necessarium quod exequamur, sic est formata veritas, quæ modo expendatur, ut planè intelligas. *Quod nisi nisi primum quæras illud regnum Dei, quantumvis illud aliter quæras, non acquires.* Id est, talem importat necessitatem executionis, qualis est necessitas acquisitionis, Quid autem magis necessarium, quam quod ait Dominus, *Unum esse necessarium?*

Luc. 10.

Sic porto breviter & dilucidè declaratur veritas: nisi primum quæras regnum Dei, curam ejus quærendi postponis alteri curæ. Hæc est enim communis interpretatio vocis illius *primum* ut significet non prioritatem ut vocant temporis, sed excellentiæ, meriti, dignitatis, quasi diceretur, maxime, præ cæteris omnibus præcipuè, singulariter & supra cætera omnia,

S.

Sic